

4. Bůh Syn, část první.

Bůh, věčný Syn, se stal člověkem v Ježíši Kristu. Skrze něj byly stvořeny všechny věci, zjeven Boží charakter, uskutečnilo se spasení lidstva a svět je jím souzen. Věčný pravý Bůh se v Ježíši Kristu stal také pravým člověkem. Byl počat z Ducha svatého, narodil se z Marie, panny. Žil a byl pokoušen jako člověk, a přesto byl dokonalým ztělesněním Boží spravedlnosti a lásky. Svými zázraky projevil Boží moc a prokázal, že je Boží zaslíbený Mesiáš. Dobrovolně trpěl a místo nás zemřel na kříži za naše hříchy. Vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa a slouží v nebeské svatyni v náš prospěch. Znovu přijde ve slávě, aby provždy vysvobodil svůj lid a obnovil všechny věci. To budeme spolu studovat.

Bůh Syn

Na poušti se objevili hadi, kteří rozsávali hrůzu. Plazili se pod kuchyňskými hrnci, ovíjeli se kolem stanových kolíků, skrývali se mezi dětskými hračkami, leželi na spacích rohožích. Svými jedovatými zuby vše infikovali smrtelným jedem.

Poušť, která byla kdysi pro Izraele útočištěm, se nyní stala pohřebištěm. Kolem umíraly stovky lidí. Zděšení rodiče, kteří si uvědomovali bezvýchodnost situace, spěchali k Mojžíšovu stanu s prosbou o pomoc. „Mojžíš se modlil za lid.“

Numeri 21:7 Lid pak přišel k Mojžíši se slovy: "Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, ať nás zbaví těch hadů!" A tak se Mojžíš za lid modlil.

A jaká byla Boží odpověď? Udělej hada a vysoko ho vyzvedni – a všichni, kteří na něj pohlédnou, budou žít. **Numeri 21:9** Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na kůl. Když někoho uštíkl had a on se podíval na toho bronzového hada, zůstal naživu.

Had, který vždy symbolizoval satanovo dílo (Gn 3; Zj 12), představoval hřích. Tábor se dostal do satanových rukou. Jaký byl Boží lék? V této chvíli neuzdravoval pohled na beránka na oltáři ve svatyni, ale pohled na bronzového hada.

Byl to nezvyklý symbol Krista. Stejně jako byla podoba jedovatého hada vyzdvížena na žerd', tak i Ježíš „v podobnosti těla hříchu“ měl být vyzdvížen na potupný kříž.

Římanům 8:3-4 ³Co bylo pro Zákon kvůli slabosti těla nemožné, to vykonal Bůh: Poslal svého vlastního Syna, aby se vypořádal s hříchem v těle, jaké má hříšný člověk. Na tomto těle odsoudil hřích, ⁴aby spravedlivý požadavek Zákona byl naplněn na nás, kdo nežijeme podle těla, ale podle Ducha.

Jan 3:14-15 ¹⁴Jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak musí být vyzdvížen Syn člověka, ¹⁵aby každý, kdo věří v něj, měl věčný život.“

Ježíš se stal hříchem, když na sebe vzal hříchy každého člověka, který kdy žil nebo bude žít. **2. List Korintským 5:21** „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“ Pohledem na Krista může lidstvo, žijící bez naděje, získat věčný život.

Jak může vtělení přinést lidstvu spásu? Jaké důsledky to přinese pro Syna? Jak se mohl Bůh stát člověkem, a proč to bylo nutné?

Vtělení: předpovědi a naplnění

Boží plán zachránit ty, kteří se odvrátili od jeho moudré rady, přesvědčivě ukazuje Boží lásku.

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.

1. List Janův 4:9 V tom se projevila Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozeného, poslal Bůh na svět, abychom skrze něj získali život.

V tomto plánu spasení to byl Syn který se ještě před stvořením světa dobrovolně rozhodl, že v případě pádu lidstva to bude zrovna On, který bude obětí za hřích, aby se stal jedinou nadějí lidstva.

1. List Petřův 1:18-20 ¹⁸Víte přece, čím jste byli vykoupeni ze svého marného životního způsobu, zděděného po předcích – nebylo to pomíjivými věcmi, stříbrem ani zlatem, ¹⁹ale vzácnou krví Kristovou! Ten byl jako beránek bez vady a poskvrny ²⁰předem vybrán už před stvořením světa, ale teď na konci časů byl zjeven kvůli vám.

Pán Ježíš nás má přivést zpět k Bohu, a také vysvobodit z hříchu tím, že zmaří d'áblovy činy.

1. List Petřův 3:18 Vždyť i Kristus, sám spravedlivý, jednou trpěl za hříchy nespravedlivých, aby vás přivedl k Bohu. V těle podstoupil smrt, ale v Duchu dostal život.

Matouš 1:21 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.“

1. List Janův 3:8 Kdo páchá hřích, je z d'ábla, neboť d'ábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky d'ábla.

Hřích oddělil Adama a Evu od zdroje života a jeho důsledkem měla být jejich okamžitá smrt. Ale v souladu s plánem stanoveným před založením světa se Boží Syn postavil mezi ně a Boží spravedlnost. Překlenul propast a zabránil okamžité smrti. Už před křížem jeho milost dávala hříšníkům život a ujišťovala je o spasení. Kristus se však musel stát člověkem, abychom se znovu stali právoplatnými syny a dcerami Božími.

Bezprostředně po hříchu Adama a Evy v nich Bůh probudil naději tím, že jim slíbil, že vloží nadpřirozené nepřátelství mezi hada a ženu, mezi něj a její semeno. V tajuplném výroku z Genesis 3:15 had a jeho potomstvo představuje satana a jeho následovníky; žena a její semeno symbolizují Boží lid a Spasitele světa. Tento výrok byl prvním ujištěním, že spor mezi dobrem a zlem skončí vítězstvím Božího Syna. Vítězství však bude bolestné: „On [Spasitel] ti rozdrtí hlavu a ty [satan] jemu [Spasiteli] rozdrtíš patu.“ Nikdo z nich nevyjde nezraněn.

Genesis 3:15 Rozpoutám také nepřátelství mezi tebou a ženou i mezi tvým a jejím potomkem. On ti rozdrtí hlavu a ty mu rozdrtíš patu.“

Od této chvíle lidstvo očekávalo zaslíbeného Vykupitele, jak ukazuje Starý zákon. Proroctví předpovídala, že když přijde onen Zaslíbený, tak svět dostane důkaz, podle kterého rozpozná jeho totožnost.

Když do světa vstoupil hřích, Bůh ustanovil oběti zvířat, které měly zobrazovat poslání budoucího Spasitele.

Genesis 4:3-4 ³Po nějaké době se stalo, že Kain přinesl Hospodinu oběť z plodů země, ⁴zatímco Ábel ji přinesl z prvorozených ovcí svého stáda a z jejich tuku. Hospodin našel zalíbení v Ábelovi a v jeho oběti,

Tento symbolický systém prostřednictvím dramatizace představoval způsob, jakým Bůh Syn odstraní hřích. Kvůli hříchu, tedy kvůli přestoupení Božího zákona, postihuje lidstvo smrt.

Genesis 2:16-17 ¹⁶Hospodin Bůh člověku přikázal: "Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, ¹⁷kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš.“

Genesis 3:19 V potu tváře budeš jíst svůj chléb, dokud se nevrátíš do země, neboť z ní pocházíš: Prach jsi a v prach se obrátíš!“

1. List Janův 3:4 Každý, kdo páchá hřích, páchá zločin, vždyť hřích je zločin!

List Římanům 6:23 Odměnou hříchu je totiž smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Boží zákon požadoval hříšníkův život. Ale ve své nekonečné lásce dal Bůh svého Syna.

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.

Jaký nepochopitelný čin lásky! Bůh věčný Syn sám zástupně nese trest za hřích, aby nám mohl nabídnout odpuštění a smíření s Bohem.

Po vyjití Izraele z Egypta se obětovalo ve svatyni, což byla součást smluvního vztahu mezi Bohem a jeho lidem. Svatyni postavil Mojžíš podle nebeského vzoru a její obřady byly zřízeny pro ilustraci plánu spasení.

Exodus 25:8-9 a 40 ⁸At' mi udělají svatyni, abych přebýval uprostřed nich. ⁹Příbytek a veškeré jeho vybavení uděláte přesně podle vzoru, který ti ukážu.“ ⁴⁰Hleď, abys vše udělal podle vzoru, jenž ti byl ukázán na hoře.“

Židům 8:1-5 ¹To hlavní, o čem tu mluvíme, je ovšem to, že máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích. ²On je služebníkem té pravé svatyně – stánku, který nepostavil člověk, ale Hospodin. ³Každý velekněz je pověřen přinášet dary a oběti. Bylo tedy potřeba, aby i on měl co obětovat. ⁴Zde na zemi by však ani nemohl být knězem, neboť zdejší kněží obětují dary podle Zákona, ⁵čímž slouží obrazu a stínu toho, co je v nebi. Tak to přece bylo sděleno Mojžíšovi, když měl dokončit stánek: „Hleď, abys vše udělal podle vzoru, který jsi viděl na této hoře.“

Aby kající hříšník dosáhl odpuštění, přinesl obětní zvíře, které nemělo žádnou vadu – to představovalo bezhříšného Spasitele. Hříšník pak položil svou ruku na nevinné zvíře a vyznal své hříchy. Tento úkon symbolizoval přenesení hříchu z hříšníka na nevinnou oběť, což ukazovalo na zástupný charakter oběti.

Leviticus 1:3-4 ³Přináší-li darem zápalnou oběť ze skotu, at' přivede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do Stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem. ⁴Vloží ruku na hlavu zápalné oběti a ta bude přijata jako jeho smírčí výkupné.

Hříšník zvíře zabil, protože „bez vylití krve není odpuštění“ hříchů **Židům 9:22** Podle Zákona se téměř všechno očišťuje krví a bez prolití krve není odpuštění.

Tím se projevila smrtelná povaha hříchu. Byl to smutný způsob vyjádření naděje, ale jedině tak mohl hříšník vyjádřit svou víru.

Když kněz vykonal svou službu (Lv 4-7), hříšník přijal odpuštění hříchů skrze víru v zástupnou smrt budoucího Vykupitele, kterého symbolizovala oběť zvířat.

Leviticus 4:26,31,35 ²⁶Všechn tuk nechá dýmat na oltáři tak jako tuk pokojné oběti. Tak za něj kněz kvůli jeho hříchu vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno. ³¹Všechn tuk odejme, jako se odnímá tuk pokojné oběti, a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako příjemnou vůni Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno. ³⁵Všechn tuk odejme (tak jako se z jehněte odnímá tuk při pokojné oběti) a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako ohnivou oběť Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se dopustil, a bude mu odpuštěno.

Nový zákon vidí v Ježíši Kristu, Božím Synu, „Beránka Božího, který snímá hřích světa“. **Jan 1:29** Druhého dne Jan uviděl Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!

On svou drahou krví „jako beránek bez vady a bez poskvrný“ získal pro lidstvo vykoupení z konečného trestu za hřích.

1. List Petřův 1:18-19 ¹⁸Víte přece, čím jste byli vykoupeni ze svého marného životního způsobu, zděděného po předcích – nebylo to pomíjivými věcmi, stříbrem ani zlatem, ¹⁹ale vzácnou krví Kristovou! Ten byl jako beránek bez vady a poskvrný.

Předpovědi o Spasiteli. Bůh zaslíbil, že Spasitel – Mesiáš – Pomazaný bude pocházet z Abrahamova rodu: **Genesis 22:18** a ve tvém semeni dojdou požehnání všechny národy země, protože jsi uposlechl můj hlas.“

Genesis 12:3 Požehnám těm, kdo ti žehnají, a toho, kdo ti zlořečí, proklejí. Všechny rodiny země dojdou požehnání v tobě.“

Prorok Izaiáš prorokoval, že Spasitel přijde jako chlapec a spojí v sobě lidské s božským. Tento Vykupitel zasedne na trůn Davidův a zřídí věčnou vládu pokoje. Místem, kde se narodí, bude Betlém.

Izaiáš 9:5-6 ⁵Vždyť se nám narodilo dítě, byl nám dán syn; na jeho ramenou spočine vláda a bude nazván: Podivuhodný rádce, Mocný Bůh, Otec věčnosti, Kníže pokoje. ⁶Jeho vláda stále poroste a jeho pokoj bude bez konce. Na Davidově trůnu usedne, aby vládl jeho království, aby je ustanovil a upevnil právem a spravedlností od toho dne až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to způsobí!

Micheáš 5:1 „Ty však, Betléme efratský, maličký mezi judskými knížaty, právě z tebe mi má vzejít ten, jenž bude Vládcem v Izraeli, jehož původ je pradávný, ode dnů věčnosti.“

Narození této božské i lidské bytosti bude nadpřirozené. Matouš v Novém zákoně cituje Izaiáše 7:14

Izaiáš 7:14 Sám Pán vám proto dá znamení: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel, Bůh je s námi.

Matouš 1:23 „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel,“ což se překládá: Bůh je s námi.

Spasitelovo poslání je vyjádřeno těmito slovy: **Izaiáš 61:1** „Duch Panovníka Hospodina je nade mnou, Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně.“

Lukáš 4:18-19 ¹⁸„Duch Hospodinův je nade mnou, neboť mě pomazal nést evangelium chudým. Poslal mě vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužené na svobodu ¹⁹a vyhlásit léto Hospodinovy milosti.“

Je překvapivé, že Mesiáš bude zavržen. Lidé ho budou vnímat „jako oddenek z vyprahlé země“.

Izaiáš 53:2-4 ²Vyrostl před ním jako proutek, jako kořínek ze země vyprahlé. Nebyl nápadný ani honosný, abychom na něj hleděli, nebylo na něm vidět nic, proč bychom po něm toužili. ³Opovržený a opuštěný lidmi, muž utrpení a znalý bolestí, jako ten, před kterým tvář si zakrývají, opovržený – proč bychom si ho všímali? ⁴Bolesti, jež nesl, však byly naše, naše utrpení vzal na sebe! My jsme se ale domnívali, že je od Boha trestán, bit a pokořen.

Za třicet stříbrných ho zradí blízký přítel. **Zachariáš 11:12** Řekl jsem jim: „Jestli chcete, vyplaťte mi mzdu. A jestli ne, nevadí.“ Vyplatili mi tedy mzdu – třicet stříbrných.

Žalm 41:10 Dokonce i můj přítel, jemuž jsem důvěřoval, ten, který se mnou jídal chléb, pozvedl patu proti mně.

Během soudu bude poplíván a zbit **Izajáš 50:6** Nastavil jsem svá záda bijícím a líce rvoucím za vousy; tvář jsem si nechránil před nadávkami a plivanci.

Ti, kteří ho popravili, se budou dělit o jeho roucho a losovat o jeho oděv **Žalm 22:19** o moje šaty dělí se, o moje roucho losují.

Nebude mu zlomena žádná z jeho kostí. **Žalm 34:21** On sčte všechny jeho kosti, jediná z nich se nezlomí!

Bude však mít probodený bok. **Zachariáš 12:10** Na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma ale vylijí Ducha milosti a modliteb a tehdy pohlédnou na mě, jehož probodli. Budou ho oplakávat, jako se oplakává jediný syn; budou nad ním hořce truchlit, jako když umře prvorozený.

Při svém utrpení neodporoval, ale „jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel“

Izaiáš 53:7 Byl zmučen, a přestože trpěl, ústa neotevřel. Na smrt byl veden jako beránek, jak ovce před střihači oněměl, ústa neotevřel.

Nevinný Spasitel bude za hříšníky nesmírně trpět.

Izaiáš 53:4-8 ⁴Bolesti, jež nesl, však byly naše, naše utrpení vzal na sebe! My jsme se ale domnívali, že je od Boha trestán, bit a pokořen. ⁵On však byl proboden naším proviněním, našimi vinami trýzněn byl; pro naše blaho snášel potrestání – byli jsme uzdraveni jeho ranami! ⁶My všichni jsme jako ovce zabloudili, každý se na svou cestu obrátil, Hospodin ale uvalil na něj provinění nás všech. ⁷Byl zmučen, a přestože trpěl, ústa neotevřel. Na smrt byl veden jako beránek, jak ovce před střihači oněměl, ústa neotevřel. ⁸Vzali jej, aby byl zadržen a souzen; kdo z jeho současníků na to pomyslel? Byl totiž vyťat ze země živých, proviněním mého lidu raněn byl.

Spasitel je rozpoznán. Pouze v Ježíši Kristu se naplnila všechna tato proroctví. Písmo uvádí jeho rodokmen až k Abrahamovi a nazývá ho Abrahamovým synem. **Matouš 1:1** Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.

Pavel potvrzuje, že zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semeni se naplnilo v Kristu.

List Galatským 3:16 zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semeni. Písmo tu neříká v množném čísle: „a semenům,“ ale v jednotném: „a tvému semeni,“ čímž je míněn Kristus.

Všeobecně se mu připisoval mesiášský titul „Syn Davidův“ **Matouš 21:9** Zástupy, které šly zepředu i zezadu, volaly: „Hosana, Synu Davidův!“ „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“ „Hosana na výsostech!“

Kristus byl ztotožňován se zaslíbeným Mesiášem, který má usednout na Davidův trůn.

Skutky 2:29-30 ²⁹Bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pochován – jeho hrob tu máme dodneška! ³⁰Jako prorok ale věděl, co mu Bůh zaslíbil: přísahal mu, že na jeho trůn posadí jednoho z jeho vlastních potomků.

Ježíšovo narození bylo zázračné. Marie jako panna „počala z Ducha svatého“.

Matouš 1:18-23 ¹⁸Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi, ale předtím, než se vzali, se ukázalo, že je těhotná z Ducha svatého. ¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl veřejně zostudit, rozhodl se, že se s ní rozejde v tichosti. ²⁰Když však o tom přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za manželku, neboť to, co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. ²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.“ ²²To vše se stalo, aby se naplnilo, co Hospodin řekl ústy proroka: ²³„Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel,“ což se překládá: Bůh je s námi.

Římský výnos přivedl Marii do Betléma, předpověděného rodiště Spasitele.

Lukáš 2:4-7 ⁴I Josef z Galileje se vydal z města Nazaret do Judska, do města Davidova zvaného Betlém (protože byl z domu a rodu Davidova), ⁵aby se nechal zapsat se svou snoubenkou Marií, která byla těhotná. ⁶Když tam byli, Marii se naplnil čas k porodu ⁷a porodila svého prvorozeného syna. Zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože v hostinci pro ně nebylo místo.

Jedno z Ježíšových jmen bylo Immanuel – „Bůh s námi“, což naznačovalo jeho božskou i lidskou přirozenost a ukazovalo na Boží ztotožnění se s lidstvem. **Matouš 1:23** „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel,“ což se překládá: Bůh je s námi.

Jeho obvyklé jméno Ježíš se zaměřovalo na jeho poslání Spasitele: **Matouš 1:21** „Dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“

Ježíš ztotožňoval své poslání s posláním Mesiáše předpověděného u Izaiáše. **Izaiáš 61:1-2** ¹Duch Panovníka Hospodina na mně spočívá, abych nesl dobré zprávy ubohým. Poslal mě ovázat srdce ztrápených, vyhlásit svobodu zajatým a propuštění spoutaným, ²vyhlásit Hospodinovo léto milosti a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny plačící,

Lukáš 4:17-21 ¹⁷Podali mu knihu proroka Izaiáše, a když ji otevřel, našel místo, kde bylo napsáno: ¹⁸„Duch Hospodinův je nade mnou, neboť mě pomazal nést evangelium chudým. Poslal mě vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužené na svobodu ¹⁹a vyhlásit léto Hospodinovy milosti.“ ²⁰Potom knihu zavřel, vrátil ji sluhovi a posadil se. Oči všech v synagoze byly upřeny na něj. ²¹Začal jim vysvětlovat: „Dnes se toto Písmo naplnilo, když jste je slyšeli.“

Ačkoli na lid hluboce zapůsobil, bylo jeho poselství všeobecně odmítáno **Jan 1:11** Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. **Lukáš 23:18** Všechn dav ale začal křičet: „Pryč s ním! Propust' nám Barabáše!“

Až na několik výjimek nebyl uznán za Spasitele světa. Místo přijetí musel čelit hrozbě smrti.

Jan 5:16 Židovští představení tedy začali Ježíše pronásledovat, protože to udělal v sobotu.

Jan 7:19 Mojžíš vám dal Zákon, že? Přitom nikdo z vás Zákon neplní. Proč mě chcete zabít?“

Jan 11:53 Od toho dne tedy byli rozhodnuti, že ho zabijí.

Na konci Ježíšovy tří a půlleté služby ho učedník Jidáš Iškariotský zradil za třicet stříbrných.

Jan 13:18 Nemluvím o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil; ať se ale naplní Písmo: ‚Ten, který jí se mnou chléb, pozvedl patu proti mně.‘

Jan 18:2 To místo však znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš s učedníky často scházel.

Matouš 26:14-15 ¹⁴Jeden z Dvanácti - jmenoval se Jidáš Iškariotský - tehdy odešel k vrchním kněžím. ¹⁵„Co mi dáte, když vám ho zradím?“ zeptal se. Odpočítali mu třicet stříbrných.

Ježíš se nebránil, naopak káral své učedníky za to, že se ho snaží chránit.

Jan 18:4-11 ⁴Ježíš, vědom si všeho, co jej čekalo, jim vyšel vstříc se slovy: „Koho hledáte?“ ⁵„Ježíše Nazaretského!“ odpověděli. „To jsem já,“ řekl jim (a jeho zrádce Jidáš stál mezi nimi). ⁶Jakmile jim Ježíš řekl: „To jsem já,“ ucouvli a padli k zemi. ⁷„Koho hledáte?“ zeptal se jich znovu. „Ježíše Nazaretského!“ opakovali. ⁸„Už jsem vám řekl, že to jsem já,“ odpověděl Ježíš. „Když hledáte mě, nechte ostatní odejít.“ ⁹(To řekl, aby splnil své slovo: „Z těch, které jsi mi dal, jsem neztratil nikoho.“) ¹⁰Tehdy Šimon Petr vytasil meč, který měl s sebou, zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. ¹¹„Vrať ten meč do pochvy,“ řekl Ježíš Petrovi. „Nemám snad pít kalich, který mi dal Otec?“

Ačkoli byl nevinný a nedopustil se žádného zločinu, plivali na něj, bili ho, vyslýchali ho, odsoudili k smrti a ukřižovali, to vše během necelých dvaceti čtyř hodin od jeho zatčení. Vojáci losovali o jeho oděv. Při ukřižování mu nebyla zlomena žádná kost. Když zemřel, vojáci probodli jeho bok kopím. To všechno si teď přečteme.

Matouš 26:67 Pak mu začali mu plivat do tváře a bít ho pěstmi. Jiní ho tloukli holemi

Jan 19:1-16 ¹Pilát tehdy Ježíše vzal a nechal ho zbičovat. ²Vojáci upletli trnovou korunu a narazili mu ji na hlavu. Navlékli mu purpurový plášť ³a s voláním: „Ať žije židovský král!“ jej tloukli holemi. ⁴Pilát pak znovu vyšel ven. „Hle, vedu ho ven k vám,“ řekl jim. „Vězte, že podle mě je nevinný.“ ⁵Ježíš vyšel ven s trnovou korunou a v purpurovém plášti. „Hle, člověk!“ řekl jim Pilát.

⁶„Ukřižovat, ukřižovat!“ vykřikli vrchní kněží a strážníci, jakmile ho uviděli. „Ukřižujte si ho sami,“ řekl jim Pilát. „Podle mě je nevinný.“ ⁷Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle našeho zákona musí zemřít, protože ze sebe dělal Božího Syna.“ ⁸Když Pilát uslyšel ta slova, dostal ještě větší strach.

⁹Vrátil se zpět do paláce a ptal se Ježíše: „Odkud jsi?“ Ježíš neodpovídal. ¹⁰„Nemluvíš se mnou?“ naléhal Pilát. „Nevíš, že mám moc tě ukřižovat, anebo tě propustit?“ ¹¹ehdy Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Ten, kdo mě tobě vydal, má proto větší hřích.“

¹²Pilát se ho pak znovu pokoušel propustit, ale Židé křičeli: „Jestli ho propustíš, nejsi císařův přítel! Kdokoli se dělá králem, protíví se císaři!“ ¹³Když Pilát uslyšel ta slova, vyvedl Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Dlačba, hebrejsky Gabata. ¹⁴Bylo to v den příprav před svátkem Velikonoc, kolem poledne. „Hle, váš král,“ řekl Pilát Židům. ¹⁵Ti však začali křičet: „Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!“ „Mám ukřižovat vašeho krále?“ ptal se Pilát. „Nemáme krále kromě císaře!“ odpověděli vrchní kněží. ¹⁶Tehdy jim Ježíše vydal k ukřižování. Chopili se ho vojáci.

Lukáš 23:14-15 ¹⁴a řekl jim: „Přivedli jste mi tohoto člověka jako rozvraceče lidu. Hle, vyslechl jsem ho před vámi a neshledal jsem jej vinným v žádném bodě vaší obžaloby. ¹⁵Dokonce ani Herodes ne, neboť jsem vás poslal k němu. Nespáchal nic, za co by zasloužil smrt.

Jan 19:23.24 ²³Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozpárali je na čtyři díly, pro každého vojáka jeden. Vzali mu i košili, a když zjistili, že je beze švů, odshora dolů utkaná vcelku, ²⁴řekli si spolu: „Nethejme ji, raději losujme, komu připadne.“ Když to ti vojáci udělali, naplnilo se Písmo, jež říká: „Rozdělili si mé šaty, o mé roucho házeli los.“

Jan 19:32-33, 36 ³²A tak přišli vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. ³³Když ale přišli k Ježíši a uviděli, že je již mrtev, nelámali mu nohy. ³⁶Toto se stalo, aby se naplnilo Písmo: „Nezlámou mu jedinou kost.“

Jan 19:34, 37 ³⁴Jeden z vojáků mu probodl bok kopím a hned vyšla krev a voda. ³⁷A jiné místo v Písmu říká: „Uvidí, koho probodli.“

Kristovi následovníci považovali jeho smrt za jedinou oběť za hříšníky.

Římanům 5:8 Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci.

Efezským 5:2 a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a vydal sám sebe za nás jako dar a oběť příjemně vonící Bohu.

Písmo nám říká, že Bůh poslal svého Syna na zem, když „se naplnil stanovený čas“. Když Kristus zahájil svou službu, prohlásil: „Naplnil se čas.“ Tyto údaje o čase ukazují, že se Spasitelovo poslání shodovalo s pečlivě připraveným a prorocky předpověděným plánem.

List Galatským 4:4 Když se však čas naplnil, Bůh poslal svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem,

Marek 1:15 „Čas se naplnil - Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte evangelium!“

Více než o pět století dříve, Bůh skrze proroka Daniela předpověděl přesnou dobu začátku Kristovy služby i jeho smrti. Ke konci sedmdesáti let izraelského zajetí v Babylóně Bůh Danielovi řekl, že Židům a městu Jeruzalému určil zkušební údobí sedmdesáti týdnů. Během této doby měli lidé činit pokání a připravovat se na příchod Mesiáše. Tak měl Izrael naplnit Boží záměr. Daniel psal také o „zproštění viny“ a „uvedení věčné spravedlnosti“, které mají toto období charakterizovat. Tyto mesiášské činy naznačují, že Spasitel měl přijít během uvedené doby.

Daniel 9:24 Sedmdesát týdnů je lhůta určená tvému lidu i svatému městu, aby ta vzpoura skončila a nastal konec hříchu, aby očištěna byla nepravost a spravedlnost přišla navěky, aby se zpečetilo prorocké vidění a pomazán byl Nejsvětější ze svatých.

Danielovo proroctví upřesňovalo, že se Mesiáš objeví, až „uplyne sedm týdnů a šedesát dva týdny...“, tedy celkem za 69 týdnů po „vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma“ (Da 9:25). Po šedesátém devátém týdnu „bude pomazaný zahlazen a nebude již“ (Da 9:26), to je zmínka o jeho zástupné smrti. Měl zemřít uprostřed sedmdesátého týdne: „Zastaví obětní hod i oběť přídavnou.“ (Da 9:27)

Daniel 9:25 A proto věz a rozuměj: Od vydání nařízení, aby byl Jeruzalém obnoven, až k Mesiáši vůdci sedmero týdnů uplyne a šedesát dva týdny. Jeruzalém bude obnoven i s náměstím a příkopem, přestože časy budou zlé.

Daniel 9:26 Až dvašedesát týdnů uplyne, Mesiáš bude zabit a opuštěn. To město i svatyni uvrhne do zkázy lid vůdce, který přichází. Jeho konec přijde jako povodeň; i když boj potrvá až do konce, je rozhodnuto o zkáze!

Daniel 9:27 On potvrdí smlouvu s mnohými v týdnu posledním. Až pak ten týden dojde do půli, obětem i darům konec učiní. Otřesná ohavnost se v chrámě objeví, než ničitele zachvátí konec mu určený.

Klíč k porozumění prorockého času je třeba hledat v biblickém principu, který říká, že se den v prorockém čase rovná doslovnému solárnímu roku. Podle tohoto principu den za rok, 70 týdnů (neboli 490 prorockých dnů) představuje 490 doslovných let.

Numeri 14:34 Po čtyřicet let poneseš svůj trest, podle počtu dní, v nichž jste prozkoumávali zem. Z každého z těch čtyřiceti dní se stane rok, abyste poznali mou nelibost.

Ezechiel 4:6 Až ty dny uplynou, lehneš si zase na pravý bok a po 40 dnů poneseš vinu domu Judy. Odpočítal jsem ti po jednom dnu za každý rok.

Daniel uvádí, že toto období má začít „vyjitím slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma“ (Da 9:25). Tento výnos, který dal Židům plnou autonomii, byl vydán v sedmém roce perského krále Artaxerxe a nabyl účinnosti na podzim roku 457 př. Kr. (Ezdráš 7:8 a 12-26; 9:9). Podle proroctví 483 let (69 prorockých týdnů) po vyjití dekretu se má objevit „pomazaný vévoda“. 483 let po roce 457 př. Kr. nás přivádí do podzimu roku 27 po Kr., kdy byl Ježíš pokřtěn a začal svou veřejnou službu. Známý teolog Gleason Archer přijímá tyto časové údaje (457 př. Kr. a 27 po Kr.) a poznamenává, že se jedná o „nejpozoruhodnější přesnost v naplnění tak starého proroctví. Jen Bůh mohl předpovědět příchod svého Syna s tak úžasnou přesností; to se vymyká jakémukoli racionálnímu vysvětlení.“

Ezdráš 7:8 Do Jeruzaléma dorazil v pátém měsíci králova sedmého roku.

Ezdráš 7:12-26 ¹²Artaxerxes, král králů, knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes, dokonaly pokoj. ¹³Tímto nařizují, že každý, kdo v mé říši patří k izraelskému lidu - včetně kněží a levitů - a touží odejít do Jeruzaléma, smí odejít s tebou. ¹⁴Jsi pověřen králem a jeho sedmi rádci, abys dohlédl na Judsko a Jeruzalém podle zákona svého Boha, jenž ti byl svěřen. ¹⁵Stříbro a zlato, které král a jeho rádcové věnovali Bohu Izraele přebývajícimu v Jeruzalémě, doneseš na místo ¹⁶spolu se stříbrem a zlatem, jež získáš kdekoli v babylonské provincii, stejně jako dary, jež na dům svého Boha v Jeruzalémě věnoval jeho lid a kněží. ¹⁷Za tyto prostředky bezodkladně nakoupíš býčky, berany a jehňata jakož i příslušné dary a úlitby a obětuješ je na oltáři vašeho Boha v Jeruzalémě. ¹⁸Se zbytkem stříbra a zlata naložte, jakkoli se svými bratry uznáte za vhodné podle vůle vašeho Boha. ¹⁹Chrámové bohoslužebné náčiní, jež ti bylo svěřeno, však do posledního vrat' jeruzalémskému Bohu. ²⁰Cokoli dalšího budeš potřebovat pro dům svého Boha, uhrad' to z královské pokladny. ²¹Já, král Artaxerxes, nařizují všem pokladníkům za Eufратem: Cokoli od vás vyžádá kněz Ezdráš, znalec zákona Boha nebes, necht' je bezodkladně vykonáno, ²²a to až do 100 talentů stříbra, 100 korů pšenice, 100 batů vína, 100 batů oleje a soli bez omezení. ²³Každé nařízení Boha nebes ohledně jeho domu necht' je vyplněno přesně, aby královu říši ani jeho syny nestihl jeho hněv. ²⁴Dále se vám oznamuje, že od kněží, levitů, zpěváků, strážných, chrámových sluhů a všech ostatních služebníků Božího domu nejste oprávněni vybírat dávky, daně ani poplatky. ²⁵Ty, Ezdráši, podle moudrosti, kterou ti svěřil tvůj Bůh, ustanov správců a soudců, kteří budou soudit všecken lid za Eufратem. Ti všichni ať znají zákony tvého Boha. Kdo je nezná, toho poučte. ²⁶Kdokoli by zákon tvého Boha a zákon krále neplnil, bude bezodkladně potrestán smrtí nebo vyhnanstvím, propadnutím majetku nebo žalářem.

Ezdráš 9:9 I když jsme byli otroci, náš Bůh nás v otroctví neopustil. Milostivě nám naklonil krále Persie a dal nám pookrát, abychom vystavěli dům našeho Boha, obnovili jeho trosky a našli útočiště v Judsku a v Jeruzalémě.

Při svém křtu v Jordánu byl Ježíš pomazán Duchem svatým a přijal Boží označení „Mesiáš“ (hebrejsky) nebo „Kristus“ (řecky); oba termíny znamenají „Pomazaný“. Ježíšovo prohlášení, že se „naplnil čas“ se vztahuje na naplnění tohoto časového proctví.

Marek 1:15 „Čas se naplnil - Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte evangeliu!“

Lukáš 3:21-22 ²¹Zatímco se křtil všecken lid, byl pokřtěn i Ježíš. Když se modlil, otevřelo se nebe ²²a Duch svatý na něj sestoupil v tělesné podobě jako holubice. Z nebe tehdy zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel zalíbení.“

Skutky 10:38 Ježíše z Nazaretu Bůh pomazal Duchem svatým a mocí. Kamkoli přišel, konal dobro a uzdravoval všechny soužené od d'ábla, protože Bůh byl s ním.

Jan 1:41 Ten jako první našel svého bratra Šimona. Řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ (což je v překladu Kristus)

Uprostřed sedmdesátého týdne, na jaře roku 31 po Kr., přesně tři a půl roku po Kristově křtu, učinil Mesiáš konec obětnímu systému tím, že obětoval svůj život. V okamžiku jeho smrti se nadpřirozeným způsobem „chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů“, což naznačovalo, že Bůh zrušil všechny chrámové služby.

Matouš 27:51 V té chvíli se chrámová opona roztrhla vedví odshora až dolů, země se trásla, skály pukaly,

Celý obětní systém ukazoval kupředu na zcela dostačující Mesiášovu oběť. Když byl Ježíš Kristus, pravý Beránek Boží, obětován na Golgotě jako smírná oběť za naše hříchy, tehdy se předobraz setkal s naplněním a stín splýnul se skutečností. Už nebylo potřeba sloužit v pozemské svatyni.

1. List Petřův 1:19 ale vzácnou krví Kristovou! Ten byl jako beránek bez vady a poskvrny

Ježíš zemřel během velikonoční slavnosti v přesně prorocky stanovenou dobu. Apoštol Pavel píše v **1. Listu Korintským 5:7** Zbavte se starého kvasu, abyste byli novým, nekvašeným těstem. Vždyť Kristus, náš velikonoční Beránek, byl již obětován!

Toto neuvěřitelně přesné časové proroctví podává jeden z nejmocnějších důkazů o základní historické pravdě, totiž že Ježíš Kristus je dávno předpovězený Spasitel světa.

Vzkříšení Spasitele. Bible předpovídá nejen Spasitelovu smrt, ale také jeho zmrtvýchvstání. Již král David prorokoval: **Žalm 16:10** Nenecháš v hrobě duši mou, nevydáš jámě svého věrného!

Skutky 2:29-32 ²⁹Bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pochován - jeho hrob tu máme dodneška! ³⁰Jako prorok ale věděl, co mu Bůh zaslíbil: přísahal mu, že na jeho trůn posadí jednoho z jeho vlastních potomků. ³¹Když říkal, že jeho duše nezůstane v záhrobí a jeho tělo nepodlehne rozkladu, předvídal tedy Mesiášovo vzkříšení. ³²A právě Ježíše Bůh vzkřísil - my všichni jsme toho svědkové!

Ačkoli Kristus vzkřísil z mrtvých i jiné lidi v jeho vlastním zmrtvýchvstání se projevila moc, která stála za jeho prohlášením, že je Spasitelem světa.

Marek 5:35-42 ³⁵Ještě to ani nedořekl, když přišli poslové z domu představeného synagogy se slovy: „Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžovat mistra?“ ³⁶Ježíš ale jejich slova neposlouchal. „Neboj se, jenom věř,“ řekl představenému synagogy. ³⁷Nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana. ³⁸Když přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliký rozruch, všechny plačící a hlasitě nařikající, ³⁹vešel dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? To dítě neumřelo. Jen spí.“ ⁴⁰Oni se mu ale smáli. Když všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel do místnosti, kde bylo dítě. ⁴¹Vzal dívku za ruku a řekl jí: „Talitha kum,“ což se překládá: „Děvčátko, říkám ti, vstaň.“ ⁴²Ta dívka hned vstala a začala se procházet. Bylo jí dvanáct let. Přítomných se zmocnil nesmírný úžas...

Lukáš 7:11-17 ¹¹Nedlouho poté šel do města jménem Naim doprovázen množstvím svých učedníků a spoustou dalších lidí. ¹²Když se přiblížil k městské bráně, vynášeli právě mrtvého. Byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Doprovázela ji spousta lidí z města. ¹³Jakmile Pán uviděl tu vdovu, byl k ní pohnut soucitem. „Neplač,“ řekl jí. ¹⁴Přistoupil a dotkl se mář. Nosiči se zastavili. Tehdy řekl: „Chlapče, říkám ti, vstaň!“ ¹⁵a ten mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. ¹⁶Všech se zmocnila bázeň a začali oslavovat Boha: „Povstal mezi námi veliký prorok! Bůh navštívil svůj lid!“ ¹⁷A tato zpráva o něm se rozšířila po celém Judsku i okolí.

Jan 11:25-26 ²⁵„Já jsem vzkříšení i život,“ řekl jí Ježíš. „Kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít. ²⁶A každý, kdo žije a věří ve mě, nezemře navěky. Věříš tomu?“

Po svém vzkříšení prohlásil: **Zjevení 1:17-18** ¹⁷Když jsem ho spatřil, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. Tu na mě položil svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem Ten první i poslední, ¹⁸ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Já mám klíče smrti i záhrobí.